

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Międzywydziałowe Studium Języków Obcych

Kierunek:

Języki obce

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Języki starożytne

Nazwa szczegółowa przedmiotu:

Język grecki gz_3_4_zo_30_2

Język:

PL

Typ przedmiotu:

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr zimowy

Wymiar:

Punkty ECTS:

Forma zaliczenia:

Prowadzący:

Koordinator sylabusu:

mgr Lidia Kosiniak

Sylabus dostępny w ramach:

- [Języki starożytne](#) [na kierunku:] [Języki obce](#) (), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, I rok, semestr zimowy
- [Język grecki zaawansowany](#) [na kierunku:] [kanon fakultatywny*](#) (T_kf), jednolite studia magisterskie, stacjonarne, IV rok, semestr zimowy
 - [prowadzący wykład:30h/zo/2ECTS]: mgr Bogusława Frontczak;

Wymagania wstępne:

1. Utrwalone wiadomości z zakresu materiału semestrów pierwszego i drugiego lektoratu zaawan-

sowanego.

Cele:

1. Umiejętność odmiany, określania i tłumaczenia form osobowych i nieosobowych czasowników koniugacji II w czasach praesens, imperfectum, aoryście I i futurum (we wszystkich stronach).
2. Umiejętność odmiany określania i tłumaczenia form osobowych i nieosobowych w perfectum i plusquamperfectum strony czynnej i medialno-biernej.
3. Umiejętność rozpoznawania, określania i tłumaczenia trybów coniunctivus oraz optativus w zdaniach głównych i pobocznych.

Treści kształcenia:

1. Indicativus, imperativus, infinitivus, participium praesentis activi, medii-passivi czasowników na -μι: τίθημι, ἵημι, δίδωμι, ἵστημι.
2. Indicativus imperfecti activi, medii-passivi czasowników: τίθημι, ἵημι, δίδωμι, ἵστημι.
3. Indicativus, imperativus, infinitivus, participium aoristi activi i medii czasowników τίθημι, ἵημι, δίδωμι.
4. Praesens i imperfectum czasowników na -νυμι.
5. Praesens i imperfectum czasowników pierwiastkowych na -μι.
6. Indicativus, imperativus, infinitivus, participium perfecti I act., medii-passivi wraz z ind. plusquamperfecti.
7. Indicativus, imperativus, infinitivus, participium perfecti II activi, medii-passivi wraz z ind. plusquamperfecti + οἶδα.
8. Coniunctivus - budowa i użycie w zdaniach głównych.
9. Coniunctivus - użycie w zdaniach pobocznych.
10. Optativus - budowa i użycie w zdaniach głównych.
11. Optativus - użycie w zdaniach podrzędnych.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

1. Student rozpoznaje, określa i tłumaczy formy fleksyjne czasowników koniugacji II we wszystkich czasach i stronach trybu oznajmującego i rozkazującego.
2. Student odmienia, określa i tłumaczy formy imiesłowów praesentis, aoristi I, aoristi II i futuri czasowników koniugacji II.
3. Student rozpoznaje, określa i tłumaczy formy fleksyjne czasowników w trybie indicativus, czasów perfectum i plusquamperfectum.
4. Student rozpoznaje, określa i tłumaczy formy osobowe czasowników w trybach coniunctivus i optativus.

UMIEJĘTNOŚCI

1. Student wykorzystuje wiedzę fleksyjną i składniową w tłumaczeniu.
2. Student formułuje uzasadnienie sporządzonych tłumaczeń w oparciu o wiedzę fleksyjną i składniową.
3. Wykorzystując dostępne słowniki i wiedzę fleksyjną student ustala formy podstawowe oraz znaczenia słów nieznanych występujących w tekstach.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

1. wykład
2. wykład z prezentacją multimedialną
3. analiza przykładów zdań (metoda gramatyczno-tłumaczeniowa),
4. praca w grupach,
5. ćwiczenia fleksyjne,
6. praca własna studenta

7. metody e-learningowe

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

1. ocenianie ciągle przygotowania studenta do zajęć oraz jego pracy na zajęciach;
2. frekwencja: w przypadku nieobecności na zajęciach student samodzielnie uzupełnia materiał z zajęć, na których nie był obecny;
3. sprawdziany pisemne (od 1- 3) w ciągu semestru, trwające od 45- 90 minut, nie później niż 2 tygo-dnie przed planowanym zakończeniem zajęć.

Ocena podsumowująca semestr jest oparta na ocenach uzyskanych z kolokwiiów oraz na ocenie wynikającej z ciągłego oceniania pracy studenta na zajęciach.

Lektury podstawowe:

NIEMIRSKA-PLISZCZYŃSKA J., Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος. Wstępny podręcznik języka greckiego oparty na tekstach autorów klasycznych i Nowego Testamentu, Poznań 1960.

POPOWSKI R. KS., Słownik grecko-polski Nowego Testamentu, Warszawa 2007.

Materiały własne prowadzącego.

Lektury uzupełniające:

ABRAMOWICZÓWNA Z. (red.), Słownik grecko-polski, t.I-IV, Warszawa 1958-1965.

WĘCLEWSKI Z., JUREWICZ O., Słownik grecko-polski, t. 1-2, PWN, Warszawa 2000-2001.

BARDSKI K. KS., Ἡ κοινὴ διάλεκτος. Podręcznik do nauki języka greckiego Nowego Testamentu, Warszawa 1999.

BOROWSKA M., Μορμολύκη. Książka do nauki języka starogreckiego., Warszawa 1996.

GOLIAS M., Wstępna nauka języka greckiego. Teksty. Preparacje., Warszawa 1965.

KORUS A. i K., HELLENIKE GLOTTA. Podręcznik do nauki języka greckiego, Warszawa-Kraków 1994.

PENAR T. KS., Graecitas Neotestamentaria. Intensywny kurs podstawowy, wyd. II popr., Pelplin 1984.

POŁOK B. KS., Język grecki. Ćwiczenia, Opole 1996.

POŁOK B. KS., Język grecki. Gramatyka, Opole 1996.

Uwagi: